

tak obšírným, nemůže vyhověti na dvě strany: stručnosti a důkladnosti. Dva styly se střetnou: a zhuštěním látky nepřiblížíme se k jasnosti. Není tedy třeba připomínati, že tím větší je zásluha Rauschrova, že se mu podařilo vyhověti obojímu směru. Ča.

Jan Havlasa: Rozlučka církve od státu v Brazílii. Otázky dne sv. 2. Vydal F. S. Frabša. Autor, dobrý znalec brazilských poměrů, líčí zde hlavně kulturní a politický vývoj Brazílie v minulém století, který vedl k rozluce provedené ve federální ústavě z r. 1891. Rozlučku samu probírá dosti povšechně, a nerozebírá jí po stránce právní, zejména ne vzhledem k církevnímu právu. J. B.

Dva patentní zákony. (Československý patentový zákon, vydal Ph. Dr. Vlastimil Šmejkal, Praha. — Die Gesetze zum Schutze des gewerblichen Eigentums; zusammengestellt von Dr. Erwin Hüttner, Stiepels Gesetz-Sammlung, Liberec 1923). Šmejkalovo vydání jest určeno pro potřebu vynálezců. Malý spisek vyhovuje úplně svému informačnímu účelu. Obsahuje patentní zákon pozměněný našimi zákony, poučení o požadavcích patentových přihlášek, poplatky, vzorce přihlášky i s výkresem patentu a též náležitosti stížnosti. Po stránce jazykové nelze také překladu ničeho namítati, snad právník pozastavil by se nad některými výrazy. Již slovo »patentový« neb »patentní« zákon skytá pochybnosti. K tomu jest vzíti zákon z 30. VI 1922 č. 252 sb., jenž důsledně uvádí: »patentová« práva a přihlášky, ale »patentní« zákon a úřad. »Gewerblich« překládá vydavatel (v 1, 8, a j.) »průmyslový«, ač cit. slovu odpovídá spíše naše »živnostenský«, jak i naše zákony das gewerbliche Eigentum označují živnostenským vlastnictvím (nař. č. 151, 178, 302 z r. 1922). I Randa definuje pojem »gewerbemässig« jako pramen stálého výdělku, což lze vyjádřiti slovy »po živnostensku« a nikoli »průmyslně«. Bylo by ještě zmíniti se o jiných drobnostech na př. »zur Schau gestellt oder vorgeführt« (§ 3 a 6), kde poukazuje zákonodárce na různé druhy patentů, záležitích jedná v předmětu samém, jednak ve způsobu výroby a nelze tudíž uvedeně zákonné místo ztotožňovati se slovy »na odív vystavován a představován«, spíše snad »k prohlédnutí vystaven aneb předveden«. Také není příčiny, proč odchylovati se při překladu »Anfechtungsprozess« (§ 9) od ustáleného »odpůrčího sporu« a zaváděti nový termín »zrušovací« rozepře. Naopak zase slovo »Verfahren« v § 8 vhodně zrcadlí se v našem »postupu výrobním«.

Německé vydání Hüttnerovo podává úplný zákonný materiál o živnostenském vlastnictví. Vydavatel předeseílá historický vývoj, uvádí chronologicky příslušné naše nové zákony, poté vlastní text patentního, známkového a vzorkového zákona s nařízením, kde odlišným tiskem naznačeny pozdější změny, dále, zařazuje zák. ustanovení dotýkající se mezinárodního práva a zákony příbuzné. Zejména lze vítati, že rozhodnutí uvedena jsou ve zvláštním oddílu. Toto uspořádání neruší sled jednotlivých paragrafů a přehled celého zákona, když za každým paragrafem nenásleduje dlouhá řada rozhodnutí jako v Manzových vydáních. Dr. Hüttner nezapomíná k jednotlivým termínům přičiniti i české výrazy — ovšem těžko souhlasiti s překladem v § 55 Vorprüfung (prozkum), vhodněji nadpisuje cit. § Dr. Šmejkal slovy »O zkoušce předběžné«.

Z nadepsaných řádek vysvítá, jak jest žádoucí pro vývoj naší právnícké mluvy a ustálení odborných výrazů, aby došlo k oficiálním překladům zákonů zvláště z práva soukromého, uveřejněným jako kompetentní znění zákonné ve Šířce z. a n. Dr. Fr.

Dr. Otakar Klapka: Samospráva a zřízení župní. — Praha 1923. — Nákladem revue »Parlamentu«. — 16°. — Stran 113. — Kč 19,00. — Autor v přítomné knížce snaží se krátce nastíniti nestranně celkem své stanovisko k novým zákonům, zasahujícím do uspořádání místní správy v naší